

SOFT POWER

ตามแนวคิดความคืดของ Joseph Nye^๑

“กัณฑ์ลักษณ์”

Joseph Nye๓ ได้เสนอ Soft Power ไว้เมื่อประมาณ ๒๐ ปีที่ผ่านมา และเป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมทั้งในวงการวิชาการ และการกำหนดนโยบายต่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ทั้งสหรัฐฯ และประเทศอื่น ๆ จนถึงปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น แนวคิดของ Soft Power ได้ปรากฏเป็นรูปธรรมขึ้นใน พ.ศ.๒๕๕๐ ในหัวข้อ การเมืองโลก (Power in World Politics) ซึ่งเป็นการต่อยอดนอกเวทีสัมมนา จัดขึ้นโดย วารสารมิลเลนเนียม ใน พ.ศ.๒๕๔๔ ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับแนวคิดของ พลังอำนาจในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ขณะนั้น Soft Power และ Smart Power ได้กลายเป็นส่วนสำคัญในการคิดนโยบาย ต่างประเทศของรัฐบาลสหรัฐฯ สำหรับจีนได้นำ Soft Power ไปใช้ในการสร้างพลังอำนาจของชาติโดยรวมมาก่อนสหรัฐฯ แล้ว ชาวจีนได้อีกปรายเกี่ยวกับ Soft Power อย่างกว้างขวาง และคำว่า “Soft Power” ได้เป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการของผู้นำจีนระดับสูงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังเช่น ประธานาธิบดีหู จินเทา

* ข้อความส่วนใหญ่มาจาก Alexander L. Vuving, How Soft Power works, American Political Science Association Annual Meeting, Toronto, September 3, 2009.

๓ Josep S. Nye Jr. เป็นอดีตคณบดี Harvard's Kennedy School of Government เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคง เคยเป็นประธาน National Intelligence Council ช่วงปี พ.ศ.๒๕๓๖-๒๕๓๗ ปัจจุบันยังคงมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

ในช่วงที่ได้รับความนิยมนี้ แนวคิดของ Nye ได้รับการขยายความจนอาจทำให้ความหมายบิดเบือนไป Nye จึงต้องทบทวนความเข้าใจนี้ใหม่ในบทความของเขาชื่อ *“Think Again : Soft Power”* ความเข้าใจที่แพร่หลายในเรื่องนี้ มีทั้งแนวคิดครอบคลุมความรู้สึกร่างกายและความรู้สึกอย่างกว้าง ในความหมายอย่างแคบนั้น Soft Power คล้ายกับอิทธิพลทางวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Niall Ferguson นักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษ และ Josef Joffe นักประชาสัมพันธ์ชาวเยอรมัน นอกจากนี้ หน่วยงานคิด Soft Power ในจีนส่วนใหญ่ยังใช้ความรู้สึกอย่างแคบเช่นกัน ในความรู้สึกอย่างกว้าง Soft Power หมายถึง พลังอำนาจที่ไม่เกี่ยวกับการทหาร และรวมไปถึงพลังอำนาจทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ความเข้าใจที่แพร่หลายในปัจจุบันนี้นับเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน จึงเกิดคำถามขึ้นว่า ทำไมแนวคิดดังกล่าวยังคงได้รับความนิยมและฝังแน่น นำสังเกตว่าความเข้าใจผิดดังกล่าวไม่เพียงเกิดขึ้นในหมู่สาธารณชนเท่านั้น แม้แต่ผู้เชี่ยวชาญด้านการเมืองระหว่างประเทศก็ยังเข้าใจผิดด้วย

นักวิชาการเห็นว่าความสับสนและความเข้าใจผิดของแนวคิด Soft Power เกิดจากการขาดทฤษฎี ขาดความรู้ทางวิชาการ และการวิเคราะห์ที่ไม่ชัดเจน นอกจากนี้ความเข้าใจผิดส่วนมากที่เกิดขึ้น มาจากการเห็นว่าพลังอำนาจเท่ากับแหล่งที่มาของทรัพยากรพลังอำนาจ (Power Resources) เมื่อ Nye ได้พยายามแก้ไขความเข้าใจผิดของแนวคิด Soft Power จะเห็นได้ว่าประชาชนมักจะสับสนระหว่างทรัพยากร (Resources) กับพฤติกรรม (Behavior) บางคนคิดว่า Soft Power คือ ทรัพยากรทั่วไป (Typical Resources) ของ Soft Power ซึ่งถือว่าเข้าใจผิดเช่นกัน เพราะจะนำไปสู่การ *“ทำให้อำนาจปรากฏเป็นรูปธรรมและสามารถวัดผลได้”* โดยหมายถึง การนำทรัพยากรที่ทำให้เกิดอำนาจมาวัดผล จะเห็นได้ว่า เรามักจะประเมินพลังอำนาจของบางคน โดยการวัดทรัพยากรพลังอำนาจ (Power Resources) ที่เขาหรือเธอครอบครอง ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้เข้าใจไม่ถูกต้องว่า พลังอำนาจเป็นคำนิยามของทรัพยากร เพราะทรัพยากรพลังอำนาจไม่สามารถสร้างกิจกรรมหรือปฏิบัติการได้โดยปราศจากความช่วยเหลือจากเครื่องมือบางอย่าง อาจกล่าวได้ว่า ทรัพยากรพลังอำนาจไม่มีขายของตัวเอง จึงต้องใช้พาหนะบางอย่างขับเคลื่อนไป

Joseph Nye

สำหรับความคิดที่ว่าพลังอำนาจเป็นทรัพยากรนั้น ในด้านหนึ่ง พลังอำนาจได้รับการยอมรับว่ามาจากการใช้ทรัพยากรบางอย่าง แม้การ กระพริบตาเพื่อแสดงสัญญาณแห่งมิตรภาพก็เป็นความพยายามที่จะใช้ Soft Power กล่าวคือ เป็นการใช้บางสิ่งเพื่อให้เกิดการรับรู้ นั่นก็คือ ดวงตาและการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ ส่งผลให้เกิดการแสดงออกบน ใบหน้าที่เรียกว่ากระพริบ หรือเมื่อเราให้ความสนใจกับใครสักคนและ เป็นผลให้มีการใช้ Soft Power กับคนคนนั้น นั่นก็คือ การให้ความ สนใจเกิดขึ้นผ่านกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม กิจกรรมเหล่านี้เรียกว่าเป็น รูปแบบทรัพยากรพลังอำนาจ แต่ในทางกลับกัน พลังอำนาจก็ไม่ได้ เหมือนกับทรัพยากร ทรัพยากรตัวเดียวกันสามารถผลิตอำนาจทั้ง Hard Power และ Soft Power ตัวอย่างเช่น ทหารซึ่งเป็นที่รู้กันว่าเป็น ทรัพยากรทั่วไปของพลังอำนาจ Hard Power ซึ่งอาจนำมาใช้ใน ลักษณะการข่มขู่ผู้ใดผู้หนึ่ง แต่ก็อาจจะดึงดูดผู้ใดผู้หนึ่งได้เช่นกัน เพื่อให้ ได้รับชัยชนะตามจุดประสงค์ ขณะเดียวกันทรัพยากรทั่วไปของ Soft Power ดังเช่น จริยธรรมซึ่งเป็นคุณค่าทางจิตใจ ก็สามารถนำมาใช้ชักชวนผู้ใด ผู้หนึ่งจนเห็นคล้อยตาม และอาจจะใช้บังคับผู้ใดผู้หนึ่ง เมื่อต้องการ สร้างความกดดันทางสังคมแก่บุคคลนั้น

การแยกความแตกต่างของทรัพยากรพลังอำนาจกับกระแส พลังอำนาจ (Power Currencies) อาจจะช่วยให้ความเข้าใจมากขึ้น พลังอำนาจทั้งสองดังกล่าว อาจพิจารณาได้ว่าเป็นแหล่งที่มาของพลังอำนาจ ได้ทั้งสองอย่าง แต่ทรัพยากรพลังอำนาจกับกระแสพลังอำนาจแตกต่างกัน ที่แหล่งที่ทำให้เกิดพลังอำนาจ ซึ่งอาจจะเปรียบได้กับโครงสร้าง (Structure) และสถาปัตยกรรม (Architecture) กระแสพลังอำนาจตามปกติ หมายถึงลักษณะของทรัพยากรหรือกิจกรรม ทั้งนี้การเข้าใจว่าอะไร ทำให้เกิด Soft Power จะทำให้เข้าใจความแตกต่างนี้ง่ายขึ้น

สิ่งที่ทำให้เกิด Soft Power

การที่จะทราบว่าอะไรทำให้เกิด Soft Power นั้น ควรแบ่ง ลักษณะความแตกต่างออกเป็นสองประการ ได้แก่ ความแตกต่าง ระหว่าง Soft Power กับรูปแบบพลังอำนาจอื่น และความแตกต่าง ระหว่างกลไกที่ทำให้เกิด Soft Power

ประการแรก ความแตกต่างของ Soft Power กับพลังอำนาจอื่น Nye ได้ให้ความหมายของ Soft Power ไว้ว่า “**เป็นความสามารถที่ทำให้ผู้อื่นต้องการในสิ่งที่คุณต้องการ**” เราจำเป็นต้องกำหนดถ้อยคำ “ต้องการ” ในที่นี้เสียก่อน Nye ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า Soft Power **เป็นความสามารถในการดึงดูดใจ และการดึงดูดใจมักนำไปสู่การยอมรับ** การยอมรับมีความหมายในแง่บวก ซึ่งมักจะหมายถึงการเห็นพ้องต้องกัน ดังนั้น คำว่า “ต้องการ” จะต้องรวมทั้ง “**ความรู้สึกพอใจอย่างแรงกล้า**” และ “**การเห็นพ้องต้องกันอย่างนุ่มนวล**” หรืออีกวิธีหนึ่งเราอาจเพิ่มคำว่า “**ยอมรับ**” ในคำจำกัดความ Soft Power ก็**จะมีความหมายว่า ความสามารถที่ทำให้ผู้อื่นต้องการ หรือยอมรับในสิ่งที่คุณต้องการ** ในทางตรงกันข้าม อาจมีปัญหาเกี่ยวกับคำว่า “ยอมรับ” ในความรู้สึกที่เราเห็นว่าไม่สามารถจะดำเนินการเพื่อเปลี่ยนแปลงความเป็นจริงที่ไม่น่าพอใจได้ และเราจะต้องยอมรับสิ่งนั้น หรือเมื่อเราอาจต้องยอมรับอย่างไม่เต็มใจ ดังนั้น Soft Power คือ “**ความสามารถที่ทำให้ผู้อื่นต้องการ หรือยอมรับในสิ่งที่เราต้องการ**” แม้จะไม่ใช้คำนิยามที่ชัดเจน แต่ก็**เป็นความหมายแรกและเหมาะสมในการให้คำจำกัดความของ Soft Power**

Soft Power ตรงกันข้ามกับ Hard Power เมื่อ Soft Power หมายถึง ความสามารถที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้อื่นด้วยการสร้างอิทธิพลเพื่อให้เกิดความพอใจ (Preferences) จึงสะท้อนว่า Hard Power คือความสามารถที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้อื่นโดยการเปลี่ยนสถานการณ์ (Circumstances) แต่ Steven Lukes นักวิชาการอีกผู้หนึ่ง เห็นว่า Soft Power หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างแรงจูงใจของผู้ถูกเปลี่ยนแปลง โดยความสนใจที่ถูกดึงออกไปต้องเท่ากับความสนใจที่ใส่เข้าไป และ Soft Power จะสร้างความสนใจดังกล่าวนั้น ความแตกต่างนี้น่าสนใจ แม้จะไม่ชัดเจนนัก ตัวอย่างเช่น กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของแรงจูงใจทางจริยธรรมของผู้ถูกเปลี่ยนแปลง จะเข้าลักษณะของ Hard Power หรือ Soft Power

ทางหนึ่งที่จะหลีกเลี่ยงปัญหานี้ คือ การสร้างแรงดึงดูดให้มีความต่อเนื่อง หรือใช้ Soft Power และการบังคับ หรือใช้ Hard Power ผลสุดท้ายที่ได้รับ คือ เป็นทั้ง Soft Power ครึ่งหนึ่ง และ Hard Power ครึ่งหนึ่ง เช่น การติดสินบน เป็นต้น Nye ได้นำเสนอ “**ย่านความถี่ของพฤติกรรม**” (Spectrum of Behaviors) โดยจัดเรียง

ตั้งแต่การใช้การบังคับขู่เข็ญเป็นจุดจบที่ความแข็งแกร่ง (Hard End) ในการนำไปสู่ความมุ่งหมายที่ต้องการ และจุดจบที่ใช้การดึงดูใจเพื่อให้เป็นการจบที่นุ่มนวล (Soft End) ทั้งนี้การชักจูง หรือการจ่ายเงิน เป็นเรื่องคลุมเครือ เพราะบางครั้งอาจจะเป็นการบังคับ แต่บางครั้งก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งของความร่วมมือ

Walter Russe Mead นักวิชาการอีกผู้หนึ่ง ได้นำเสนอว่า ลักษณะความแตกต่างของพลังอำนาจมีสามประการด้วยกัน โดยจัดเรียงกันตามลำดับ จากความแหลมคม ความเหนียวแน่น และ Soft Power ในขณะที่ Nye เห็นว่า อำนาจทางทหารและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ อยู่ในเรื่องเดียวกันของ Hard Power ทั้งนี้ Mead ได้แย้งว่า กำลังทหารนั้น “แหลมคม” (Sharp) และความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจนั้น “เหนียวแน่น” (Sticky) โดยอธิบายว่า นโยบายและสถาบันทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ นั้น เป็น “Sticky Power” ซึ่งดึงดูดความสนใจของประเทศอื่น ๆ ให้เข้ามาติดกับ ในทัศนะของ Mead เห็นว่า พลังอำนาจทางเศรษฐกิจ หรือ Sticky Power เป็นพลังอำนาจที่แตกต่างจาก Sharp หรือ Hard Power

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาทัศนะดังกล่าวของ Mead จะเห็นว่า

- พลังอำนาจทางเศรษฐกิจอย่างเดียวนั้นไม่เหนียวแน่น
- Sticky Power ไม่แตกต่างจาก Smart Power มากนัก

เป็นการรวม Soft Power และ Hard Power ที่มีประสิทธิภาพ Mead ได้อธิบายแนวความคิด Sticky Power โดยยกตัวอย่างทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับระบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่ความเป็นผู้นำของอังกฤษและสหรัฐฯ ในระบบทั้งสอง เสรีภาพและการเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจโลกได้ขยายตัวขึ้นจากกำลังทหารที่แข็งแกร่งและเครือข่ายของสถาบันทางเศรษฐกิจเสรี ซึ่งเป็นการได้มาด้วยการแสดงความเป็นใหญ่ และพฤติกรรมดังกล่าวได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง อำนาจทางทหารจึงมีความสำคัญสำหรับ Sticky Power ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากกองทัพเรืออังกฤษและสหรัฐฯ ที่ควบคุมทะเล และเป็นผู้อำนวยการความสะดวกและปกป้องการค้าระหว่างประเทศได้

Soft Power ก็มีความจำเป็นสำหรับ Sticky Power ดังเช่น นาซีเยอรมัน มีทั้งอำนาจทางทหารที่น่าเกรงขามและพลังอำนาจทางเศรษฐกิจที่น่าชื่นชม แต่นโยบายต่างประเทศที่ก้าวร้าวได้ผลักดันให้

ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศมหาอำนาจเป็นศัตรูกับเยอรมัน ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถทำให้เกิด Sticky Power ได้ โดยดูตัวอย่างจากญี่ปุ่นหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ญี่ปุ่นเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ แต่ไม่มีพลังอำนาจทางทหาร เนื่องจากถูกจำกัดเงื่อนไขทางทหาร และสถาบันต่าง ๆ ญี่ปุ่นสามารถดึงดูดความสนใจจากประเทศอื่น ๆ ได้ แต่ก็ไม่สามารถทำให้เข้ามาติดกับดักได้

อาจสรุปได้ว่า ความแตกต่างของแหล่งพลังอำนาจแต่ละรูปแบบ เมื่อนำมาใช้ในมิติเดียวอย่างต่อเนื่อง จะสิ้นสุดด้วยความแข็งแกร่ง หรือ การดึงดูดใจได้ พลังอำนาจทางเศรษฐกิจเป็นทั้ง Hard Power และ Soft Power ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของการนำไปใช้ ความเหนียวแน่น (Stickiness) ไม่ได้มาจากพลังอำนาจทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมาจาก Smart Power ซึ่งหมายถึง การใช้ Soft Power ร่วมกับ Hard Power ข้อคิดเห็นของ Mead นั้นมีประโยชน์ แต่ไม่ใช่แบบที่ Mead สร้างขึ้น ในขณะที่วิธีการสามประการของ Nye ที่ทำให้มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้อื่นในสิ่งที่ต้องการนั้น ได้แก่ การบังคับขู่เข็ญ การจ่าย และการดึงดูด นั้น ตรงประเด็นมากกว่าข้อเสนอของ Mead ซึ่งได้แก่ ความแหลมคม ความเหนียวแน่น และ Soft Power

ประการที่สอง ความแตกต่างระหว่างกลไกที่ทำให้เกิด Soft Power โดยที่ Soft Power เป็นพลังอำนาจที่มาจากการดึงดูด จึงมีคำถามถึงที่มาของ Soft Power และสิ่งที่จะทำให้เกิดการดึงดูด ในการที่จะเข้าใจเรื่องนี้ ให้ลองนึกถึงกระแสพลังอำนาจ (Power Currencies) ที่ทำให้เกิดการดึงดูดใจ ทั้งนี้กระแสพลังอำนาจอย่างน้อยสามประการที่ทำให้เกิดพลังอำนาจและความนุ่มนวล เพื่อให้จำได้ง่าย ๆ จึงขอใช้คำว่า ความงาม (Beauty) ความรุ่งเรือง (Brilliance) และความอ่อนโยน (Benignity)

ความอ่อนโยน เป็นลักษณะความสัมพันธ์ของผู้กระทำ ที่แสดงต่อผู้อื่น เมื่อต้องการใช้ Soft Power ซึ่งอาจหมายถึงมารยาทที่ดีที่แสดงต่ออีกฝ่ายหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้นั้นเป็นเป้าหมาย ความอ่อนโยนเป็นกระแสพลังอำนาจที่ใช้ร่วมกับความบริสุทธิ์ใจซึ่งกัน และกันเป็นส่วนใหญ่ สำหรับมนุษย์ Soft Power จะมาจากความภาคภูมิใจและความเห็นอกเห็นใจ

ความรุ่งเรือง เป็นลักษณะความสัมพันธ์ของผู้กระทำกับการทำงาน ซึ่งหมายถึง การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการสูงจนประสบความสำเร็จ ความรุ่งเรืองเป็นกระแสพลังอำนาจที่ใช้กับมนุษย์ โดยเป็นการเรียนรู้จากความสำเร็จของผู้อื่น Soft Power จะมาจากความชื่นชมในความสำเร็จ

ความงาม เป็นลักษณะความสัมพันธ์ของผู้แสดงกับอุดมคติ ค่านิยม ความมุ่งหมาย และวิสัยทัศน์ ซึ่งหมายถึง เสียงสะท้อนที่ดี เมื่อผู้กระทำเป็นตัวแทนของอุดมคติ ค่านิยม ความมุ่งหมาย และวิสัยทัศน์ กระแสอำนาจใช้ได้กับผู้ที่มีจิตใจเดียวกัน และเมื่อใดที่ผู้มีจิตใจเดียวกันมารวมตัวเพื่อเป้าหมายเดียวกัน เมื่อนั้นกลุ่มดังกล่าวจะมีความต้องการการสนับสนุนด้านกำลังใจ คำแนะนำ และความต้องการประสบการณ์เกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ ความงามได้ผลิต Soft Power ผ่านแรงบันดาลใจ

การสลับ Soft Power

ความอ่อนโยน

ความอ่อนโยนมีหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างดี การมีน้ำใจ การช่วยเหลือหรือสนับสนุนและปกป้องผู้อื่น การให้ความสนใจหรือรับฟังผู้อื่น การเคารพสิทธิ การให้ความสนใจหรือแสดงความภาคภูมิใจต่อผู้อื่น การเห็นคุณค่าหรือความหมายของผู้อื่น การแสดงพฤติกรรมในลักษณะที่ไม่เป็นอันตรายหรือไม่เผชิญหน้ากับผู้อื่น นอกจากนี้ความอ่อนโยนอาจเป็นการแสดงความเมตตาด้วยการไม่ทำร้ายผู้อื่น แม้เงื่อนไขจะเอื้ออำนวย ตลอดจนความไม่เห็นแก่ตัว การไม่เห็นแก่ตัวนี้เป็นการแสดงว่าให้ความสนใจผลประโยชน์ของผู้อื่นก่อนตนเอง สิ่งที่ตรงกันข้ามกับความอ่อนโยนคือการทำร้าย ความก้าวร้าว และการเห็นแก่ตัว ความอ่อนโยนเป็นการแสดงพฤติกรรมที่อบอุ่น ตั้งแต่การไม่ทำอันตรายผู้อื่น จนกระทั่งการปกป้องและสนับสนุนผู้อื่นอย่างแข็งขัน ความอ่อนโยนนั้นต้องตั้งอยู่ในความเมตตา ความดีงาม บุคคลที่มีเมตตา มักดึงดูดผู้คน เพราะจะไม่ทำร้ายใครและมองผลประโยชน์ของอีกฝ่ายหนึ่งก่อนอีกด้วย

ความอ่อนโยนจะแปลสู่อำนาจได้อย่างไร ความอ่อนโยนทำให้เกิดความภาคภูมิใจและความเห็นอกเห็นใจ ทั้งยังทำให้มั่นใจว่าผู้กระทำ

เป็นผู้รักสันติและมีเจตนาดี ซึ่งเชิญชวนให้เกิดความร่วมมือ ความอ่อนโยน จะดำเนินไปไม่ได้ ถ้ามีการยืนยันหรือกล่าวอ้างสิทธิ์ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ อีกฝ่ายหนึ่งตอบโต้ด้วยความก้าวร้าวและต่อต้าน แต่ถ้าผู้กระทำลัดอึดตา และแสดงว่าพยายามเป็นคนดี ประชาชนก็จะเข้ามาหา วิธีการนี้ เป็นการแสดงความบริสุทธิ์ใจซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจเป็นผลตอบแทนจาก ปฏิกริยาของอีกฝ่ายหนึ่ง หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการต่างตอบแทน การต่างตอบแทนนี้สามารถกระทำได้ทั้งทวิภาคีหรือพหุภาคี ในการ แลกเปลี่ยนทวิภาคี อีกฝ่ายหนึ่งจะถูกทำให้รู้สึกว่าจะต้องตอบแทนเมื่อ อีกฝ่ายหนึ่งทำดีด้วย การต่างตอบแทนในพหุภาคีนั้น อาจจะไม่ต้อง จัดหาผลประโยชน์ให้กันโดยตรง การเฝ้าดูพฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่ง ผ่านบุคคลที่สาม และตัดสินใจว่าฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายดี ก็จะเพิ่มโอกาส ในการยอมรับฝ่ายนั้นมากขึ้น ในกรณีที่ไม่มีการตอบสนองจากการ ต่างตอบแทน ผู้แสดงหรือระบบระหว่างประเทศที่เป็นระบบรวม จะพัฒนา กลไกการป้องกันกันการเกิดเรื่องเช่นนี้ได้ ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ก็มักจะมิกลไกในการป้องกันที่ซับซ้อนด้วยการใช้กระแสพลังอำนาจทั้งที่ นุ่มนวลและแข็งกร้าว เพื่อให้มีการใช้ Soft Power ได้ต่อไป

ความรุ่งเรือง

ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความรุ่งเรืองปรากฏตัวใน รูปแบบต่าง ๆ เช่น กำลังทหารที่แข็งแกร่งและน่ากลัว เศรษฐกิจที่มั่งคั่ง วัฒนธรรมที่หลากหลายและสดใส หรือสังคมที่สงบสุขและดำเนินไป อย่างดี ความรุ่งเรือง ยังรวมถึงความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีขั้นสูง หรือประเทศที่ได้รับชัยชนะทางทหาร หรือความสำเร็จ ทางเศรษฐกิจ โดยทั่วไปความรุ่งเรืองในบริบทนี้ หมายถึงคุณสมบัติของ ผู้หนึ่งผู้ใด หรือบางสิ่งบางอย่างที่มีศักยภาพหรือได้รับความสำเร็จ ความสำเร็จเป็นการพิสูจน์ขีดความสามารถ ผู้ที่ดึงดูดความสนใจได้สำเร็จ ก็เพราะมีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดี การเอาชนะความท้าทาย ต่าง ๆ แสดงถึงความเป็นผู้มีศักยภาพ สิ่งเหล่านี้เป็นสัญญาณของ ความรุ่งเรือง ผู้ที่มีความสามารถมากกว่าผู้อื่น หรือมีความสามารถกว่า คนส่วนใหญ่ มักจะไม่ค่อยถูกต่อต้าน เพราะผู้นั้นจะถูกเรียนรู้จากผู้อื่น ทั้งนี้การเรียนรู้จากศักยภาพและความสำเร็จ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ และปลอดภัยสำหรับผู้ที่ต้องการความสำเร็จในลักษณะเดียวกันนี้

ความรุ่งเรืองนำไปสู่ความรู้สึกชื่นชม ซึ่งจะนำไปสู่การเลียนแบบ การแข่งขัน ความเคารพนับถือ หรือความหวาดกลัว ตลอดจนความ ย้ำเกรง ความรุ่งเรืองสามารถแปลไปสู่ Soft Power ได้หลายวิธี วิธีหนึ่งคือ การใช้วิธีการเดียวกับการปลุกกระดม เพื่อสร้างตำนาน หรือเรื่องราวที่ไม่อาจทำลายได้และหลีกเลี่ยงไม่พ้น ในอีกทางหนึ่ง ความรุ่งเรืองนำไปสู่การเลียนแบบ กล่าวคือ ผู้ที่ประสบความสำเร็จ ในการปฏิบัติงานที่ทำงานคล้ายกัน แนวโน้มจะเรียนรู้จากผู้ที่ประสบความสำเร็จ และจะคัดลอกบางสิ่งบางอย่างที่คิดว่าเป็นรากฐานของ ความสำเร็จหรือขีดความสามารถของผู้ที่ประสบความสำเร็จ ในด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ประเทศอื่น ๆ อาจนำความสามารถหรือ ความสำเร็จบางส่วนหรือทั้งหมดของประเทศที่ประสบความสำเร็จไปใช้ เช่น การดำเนินการ การวางนโยบาย การจัดตั้งสถาบัน การจัดทำวิสัยทัศน์ การกำหนดค่านิยม และอุดมการณ์ เป็นต้น

วิธีลอกเลียนแบบการใช้ Soft Power และการนำไปใช้ต่อ มีหลายวิธีด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีความสามารถหรือประสบความสำเร็จ ก็จะมีผู้อื่นลอกเลียนบางสิ่งบางอย่างไปใช้ คนอื่น ๆ ก็อาจทำ เช่นเดียวกันนี้ ผู้ที่เป็นต้นแบบก็จะมีชื่อเสียงและได้รับการยกย่อง กลายเป็น ผู้มีอิทธิพลและยากที่จะถูกต่อต้าน ความรุ่งเรืองจะสร้างพลังอำนาจที่มี แรงกดดันมาก แม้ความรุ่งเรืองอาจทำให้เกิดการเลียนแบบ แต่การ เลียนแบบก็ไม่ได้นำไปสู่การยอมรับหรือการนิ่งเฉยโดยอัตโนมัติเสมอไป อย่างไรก็ตาม การชื่นชม การรับไปใช้ และความผูกพันกันที่เกิดขึ้น หลังจากนั้น อาจทำให้ความสงสัย ความเกลียดชังระหว่างบุคคลหรือ ประเทศหมดไป แต่การทำความเข้าใจและความร่วมมืออาจทำได้ง่ายขึ้น

ความงาม

ในโลกของการเมือง ความงามไม่ได้หมายความถึงการดึงดูด ทางเพศ แต่เป็นการสะท้อนภาพที่แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำมีความใกล้ชิดกับเป้าหมายต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งในด้านการแลกเปลี่ยนความเห็น ค่านิยม ความมุ่งหมาย และวิสัยทัศน์ ทั้งยังทำให้ผู้กระทำมีความรู้สึก อบอุ่นและมั่นคง ความหวังและความภูมิใจในตนเอง อัตลักษณ์และ ประชาคม การพิสูจน์ตนเอง และการยกย่องสรรเสริญ ผู้กระทำควร ค้นหาความงามนี้ด้วยการแลกเปลี่ยนอุดมการณ์ ค่านิยม ความมุ่งหมาย และวิสัยทัศน์ร่วมกัน การปลูกฝังค่านิยมและความมุ่งหมายที่ตรงกันข้าม

จะทำให้รัฐบาลหนึ่งมองเห็นว่ารัฐบาลอื่นน่ารังเกียจ แต่การแลกเปลี่ยน ค่านิยมและความมุ่งหมายที่อยู่บนพื้นฐานการสร้างความสำเร็จจะทำให้มองเห็นความงามของอีกฝ่ายหนึ่ง และทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการ สร้างมิตรภาพ ความเชื่อมั่น และความร่วมมือ

รูปแบบของความงามที่ทรงพลัง อาจพบได้ในผู้ที่แสดงอุดมการณ์ ค่านิยม ความมุ่งหมาย และวิสัยทัศน์ที่น่าประทับใจ พร้อมกับความเชื่อมั่น และการลงโทษที่เข้มงวด ซึ่งจะต้องมีความอดสาหัสและพากเพียรอย่างมาก จึงจะสร้างความงามที่ทรงพลังนั้นได้ ความงามยังมาจากการเป็นประเทศ ที่แสดงออกถึงความยึดมั่นในค่านิยม ประเทศที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ด้านอุดมการณ์ ประเทศที่สามารถดำเนินตามจุดมุ่งหมายได้อย่างยอดเยี่ยม หรือประเทศที่มีวิสัยทัศน์ที่น่าประทับใจ เมื่อประเทศใดสามารถดำเนินการ ตามความมุ่งหมาย ค่านิยม และอุทิศตนให้กับอุดมการณ์ รวมทั้ง วิสัยทัศน์ที่น่าประทับใจ ประเทศนั้นก็จะได้รับความเชื่อถือในฐานะเป็น ผู้ที่สนับสนุนและพิทักษ์ประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าว จากจุดนี้ความน่าเชื่อถือ ความชอบธรรม และอำนาจทางจริยธรรมก็จะตามมา

จากรูปแบบความงามที่ทรงพลังทำให้เกิดกลไกพื้นฐานที่แปลไป สู่ Soft Power กล่าวคือ ความน่าประทับใจ การอุทิศตนที่ไม่เห็นแก่ตัว และการยืนหยัดในอุดมการณ์ ค่านิยม ความมุ่งหมาย และวิสัยทัศน์ จะ เป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้อื่น และนับเป็นขั้นแรกที่ทำให้ผู้กระทำได้รับการยอมรับว่าเป็นบุคคลตัวอย่างอีกด้วย หากผู้อื่นเข้าใจในการกระทำ ของผู้กระทำ ผู้กระทำนั้นจะได้รับการยอมรับ และถูกมองว่าเป็นผู้พิทักษ์ เป็นตัวอย่าง เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น และเป็นแรงบันดาลใจ ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้คือความงาม เนื่องจากผู้กระทำได้แลกเปลี่ยน อุดมการณ์ ค่านิยม ความมุ่งหมาย และวิสัยทัศน์ได้อย่างน่าประทับใจ ผู้ที่ดำเนินการเช่นนี้จะเป็นผู้สามารถใช้ประโยชน์จากความมุ่งหมาย การปกป้องค่านิยม และเป็นตัวอย่างที่ดี หรือเป็นผู้นำทางที่ดีสำหรับผู้ที่ มีอุดมการณ์และค่านิยมเดียวกัน และดำเนินตามความมุ่งหมายและ วิสัยทัศน์เดียวกัน

ความงามถือเป็นหัวใจสำคัญของกระแสพลังอำนาจที่ทำให้ผู้นำ มีความดึงดูดใจ ซึ่งนำมาใช้ได้ทั้งกับส่วนบุคคลและรัฐ ในศตวรรษที่ ๒๐ สหรัฐฯ สหภาพโซเวียต และจีน เป็นประเทศที่มีแรงดึงดูดมากกว่า ประเทศอื่น แต่ละประเทศเป็นภาพสะท้อนความพิเศษของกลุ่มรัฐแต่ละกลุ่ม และแต่ละประเทศ

เครื่องมือของ Soft Power

แม้ว่ากระแสพลังอำนาจจะมาจากภายในรัฐ ตลอดจนสังคมที่มีขนาดใหญ่ รัฐมักจะใช้เป็นเครื่องมือวางนโยบายในการปรับใช้กระแสพลังอำนาจเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยทั่วไปผู้กระทำสามารถใช้กระแสพลังอำนาจจากแหล่งภายนอก (Outsource) ซึ่งหมายถึงรัฐอื่น ๆ หรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับในสิ่งที่ผู้กระทำต้องการจากบุคคลที่สาม การเป็นพันธมิตรทางทหารในปัจจุบันเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของอำนาจจากภายนอก แน่แน่นอนว่าแหล่งภายนอกเป็นกระบวนการของอำนาจในลักษณะหนึ่ง และผู้แสดงเริ่มแรกจะต้องเป็นเจ้าของกระแสพลังอำนาจบางประการ เพื่อที่จะให้ผู้แสดงคนที่สองได้ทำในสิ่งที่ผู้แสดงคนแรกต้องการ รัฐมักจะเป็นเจ้าของกลุ่มกระแสพลังอำนาจทั้ง Hard Power และ Soft Power ที่สามารถใช้กับผู้แสดงที่เคลื่อนไหวในสังคมภายนอกได้ ซึ่งในระยะแรกของกระบวนการนี้ อำนาจทั้งหมดกลายเป็นเครื่องมือของรัฐในทางกลับกัน ผู้แสดงที่เป็นผู้เคลื่อนไหวในสังคม จะกลายเป็นผู้กระทำคนแรกในขั้นตอนกระบวนการอำนาจสองชั้นได้ ตัวอย่างเช่น องค์การพัฒนาเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศประชาธิปไตยได้เรียกร้องให้รัฐบาลของตนดำเนินการแทรกแซงด้านมนุษยธรรมในต่างประเทศ ที่ประสบความสำเร็จจากสงครามภายในประเทศ

เครื่องมือเชิงนโยบาย

เครื่องมือเชิงนโยบายของรัฐที่มักใช้ใน Soft Power สาเหตุและวิธีการที่เครื่องมือเหล่านี้เป็นสื่อกลางใน Soft Power สรุปได้ดังนี้

❁ ด้านวัฒนธรรม กิจกรรมทางวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยน การกระจายเสียง หรือการสอนภาษา และการส่งเสริมการศึกษาด้านวัฒนธรรมและสังคม มักจะถูกมองว่าเป็นเครื่องมือของ Soft Power แต่กิจกรรมเหล่านี้ไม่สามารถผลิต Soft Power โดยตรง แต่เป็นการส่งเสริมความเข้าใจ รักษาการสร้างภาพเชิงบวก และโฆษณาชวนเชื่อ ในการสร้างเรื่องราวที่น่าพอใจ เพื่อสร้างความนิยมให้แก่ประเทศที่เป็นผู้กระทำ ในการดำเนินการเช่นนี้ ขั้นตอนแรกจะเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการแปลความอ่อนโยน ความงาม และความรุ่งเรือง ให้เป็น Soft Power

❁ การสร้างความเชื่อ ความเชื่อ (Myth) เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสร้างมุมมองและความต้องการของผู้อื่น ความเชื่อ

สามารถสร้างและใช้ประโยชน์ในการสื่อสารความอ่อนโยน ความรุ่งเรือง และความงาม ตัวอย่างเช่น ในขณะที่ความสำเร็จทางเศรษฐกิจและชัยชนะทางทหารไม่ได้เป็นเครื่องมือเชิงนโยบายเมื่อเริ่มต้น แต่ความสำเร็จดังกล่าวสามารถนำมาถ่ายทอดให้เป็นความเชื่อ จนกลายเป็นตำนานที่จะมีการกล่าวถึงต่อไปอย่างยาวนาน

❁ การสร้างแรงจูงใจ รัฐบาลสามารถสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียน และเยาวชนต่างชาติเป็นพิเศษ รวมทั้งประชาชนทั่วไปในต่างประเทศ โครงการเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความอ่อนโยน (หรือความเมตตา) เป็นกระแสอำนาจหลัก แต่ความงามและความรุ่งเรืองก็สามารถเป็นกระแสอำนาจได้เช่นกัน ความอ่อนโยนดังกล่าวอาจเป็นการส่งสัญญาณที่เข้มแข็งได้ เมื่อรัฐบาลต้องใช้เวลา พลังงาน และเงิน เพื่อปลูกฝังหุ้นส่วนในต่างประเทศ และรักษาการติดต่อกับหุ้นส่วนกันบ่อยครั้งและใกล้ชิด ทั้งในฐานะส่วนตัวหรืออย่างเป็นทางการ ความอ่อนโยนยังพบได้ในรูปแบบของการดำเนินการทางการทูต ตัวอย่างเช่น จีนมักจะเชิญผู้นำของประเทศที่มีขนาดเล็ก โดยเฉพาะจากแอฟริกาและเอเชียใต้ และเอาอกเอาใจ จนทำให้ผู้นำเหล่านี้มักจะชื่นชมการต้อนรับของจีน ผู้นำจีนยังเดินทางไปยังประเทศกำลังพัฒนาบ่อยครั้งเพื่อหารือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทวิภาคี ปัจจุบันการดำเนินการทางการทูตของจีนได้รับการต้อนรับมากขึ้น และมีทักษะในการติดต่อกับท้องถิ่นมากขึ้นด้วย

รัฐ สามารถแสดงความอ่อนโยนได้ง่าย ๆ โดยการให้ความสำคัญคล้ายกับรัฐอื่น ๆ ฟังพวกเขาพูดในการประชุมระหว่างประเทศ หรือมีส่วนร่วมในการสนทนากับรัฐต่างประเทศ ไม่ว่าทวิภาคีหรือพหุภาคี พหุภาคีเป็นรูปแบบของความอ่อนโยนที่รัฐสามารถใช้ในการทำ Soft Power รัฐยังสามารถส่งสัญญาณความอ่อนโยนโดยการส่งเสริมสันติภาพในความเป็นจริง รัฐที่ก้าวร้าวมักจะใช้ภาษาล้านวนในเชิงของสันติภาพที่จะส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี และสร้างความเชื่อของความอ่อนโยนนี้

แม้ว่าความอ่อนโยนถูกนำเสนอในเชิงโวหาร แต่การส่งสัญญาณนั้นจะมีพลังได้ก็ต่อเมื่อมีการปฏิบัติควบคู่กันไป ซึ่งอาจกระทำง่าย ๆ ในการส่งสัญญาณ ด้วยการกล่าวถึงรูปแบบของการช่วยเหลือที่มีความหลากหลาย เช่น ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ มนุษยธรรม และการสนับสนุนทางการทูต เป็นต้น

- ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ นอกจากความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจผ่านความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (Official Development

Assistance - ODA) และการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Development Investment - FDI) แล้ว รัฐสามารถวางแผนการใช้ Soft Power โดยการจัดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่ต่างประเทศ ในหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๐ จีนตัดสินใจที่จะไม่ลดค่าเงินในช่วงวิกฤตการเงินเอเชีย นักวิจารณ์หลายคนกล่าวว่าเป็นการใช้ความอ่อนโยนของจีนที่จะไม่ซ้ำเติมภาวะเศรษฐกิจของเอเชียให้ยากลำบากขึ้นอีก การตัดสินใจดังกล่าวเป็นการใช้ Soft Power ของจีน นอกจากนั้น ในช่วงสงครามเย็น หนึ่งในเสาหลักในการขยายอำนาจของสหรัฐฯ ก็คือความเต็มใจของสหรัฐฯ ที่จะเปิดตลาดในประเทศให้แก่สินค้าต่างประเทศ แม้ว่าจะไม่ได้อยู่บนพื้นฐานความเท่าเทียมกันก็ตาม นโยบายดังกล่าวช่วยสนับสนุนให้สหรัฐฯ มีบทบาทนาในการเมืองระหว่างประเทศ ดังที่ Mead ได้ให้ความสำคัญกับ Sticky Power จากความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ แต่เมื่อรวมกับตลาดภายในขนาดใหญ่ของสหรัฐฯ แล้ว สหรัฐฯ ยังแสดงความเอื้ออาทร ด้วยการแสดงความเต็มใจในการเปิดตลาดของตนบนพื้นฐานความไม่เท่าเทียมกัน เพื่อรองรับสินค้าส่งออกจากประเทศอื่น

- เมื่อเร็ว ๆ นี้ นโยบายในการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจโดยไม่ต้องมีเงื่อนไขของจีนเป็นที่รับรู้ของรัฐบาลในประเทศกำลังพัฒนา นับเป็นสัญญาณที่ชัดเจนของการใช้ความอ่อนโยนแน่นอนว่าความช่วยเหลือจากจีนไม่มีเงื่อนไข แต่เป็นที่เข้าใจได้ว่าประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือจากจีนจะต้องปฏิเสธได้ห้วน และไม่เห็นจีนเป็นภัยคุกคามอีกต่อไป ซึ่งหลายประเทศเห็นว่านโยบายดังกล่าวไม่เป็นอันตราย ในขณะที่ประเทศตะวันตกได้ตั้งเงื่อนไขให้ประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือจะต้องทำตามข้อเสนอในการเคารพสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการท้าทายรัฐบาลประเทศต่าง ๆ

- การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะแสดงความอ่อนโยนและแสดงให้เห็นถึง Soft Power ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมนี้ ไม่เพียงแต่ใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจให้ผ่านผู้แสดงภาคประชาสังคมเท่านั้น แต่ยังสามารถให้ผ่านกองกำลังโดยใช้ทรัพยากรทางทหารอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากประเทศอุตสาหกรรม ใช้การรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ และการเจรจาไกล่เกลี่ยสันติภาพ เพื่อเป็นการสร้างและรักษาภาพความเป็นผู้มีความรับผิดชอบ รักสันติภาพ และ

สมาชิกทั่วไปของประชาคมระหว่างประเทศ ได้สนับสนุน Soft Power ในลักษณะนี้ด้วย นอกจากนี้ใน พ.ศ.๒๕๔๗ การบรรเทาทุกข์โดยกองทัพเรือของสหรัฐฯ หลังจากเกิดสึนามิในอินโดนีเซียและประเทศอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบ ได้ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของสหรัฐฯ ให้เป็นประเทศที่ตีแทนภาพการสร้างความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการรุกเข้าไปในอิรักก่อนหน้านี้

- การทูต ในขณะที่ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเป็นการสื่อถึง Soft Power ในทางอ้อม แต่การสนับสนุนทางการทูตเป็นช่องทางตรงของ Soft Power ตัวอย่างเช่น จีนยึดมั่นในหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในประเทศของประเทศอื่น และได้ออกเสียงลงคะแนนเพื่อให้ได้รับความนิยมนจากรัฐบาลอำนาจนิยมและองค์กรระหว่างประเทศ การกระทำเช่นนี้ได้ช่วยจีนให้เข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติและตลาดในประเทศเหล่านี้มากขึ้น ประเทศต่าง ๆ มักจะสนับสนุนประเทศคู่แข่งเช่น อินเดีย และญี่ปุ่น สำหรับที่นั่งถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ แต่เป็นไปในลักษณะเชิงกลยุทธ์มากกว่าการฉวยโอกาส การสนับสนุนประเทศเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะได้รับการตอบแทนจากประเทศคู่แข่งอีกด้วย

การดำเนินนโยบายในประเทศและต่างประเทศ ยังมีหลักการในการใช้ Soft Power ผ่านความงามและการใช้ความอ่อนโยนที่พอเหมาะ ทั้งนี้วัฒนธรรมที่หลากหลายและเสรีนิยมที่แพร่หลายในประเทศตะวันตก จะสามารถเพิ่มความน่าดึงดูดใจในสายตาของพลเมืองส่วนใหญ่ของโลก โดยเฉพาะภาคประชาสังคม ในขณะที่ชนชั้นสูงในประเทศกำลังพัฒนาได้วิจารณ์ระบอบเสรีประชาธิปไตยว่า เป็นรูปแบบความเสื่อมในการดำรงชีวิต แต่กระแสการย้ายถิ่นทั่วโลกเข้ามาในประเทศพัฒนาแล้ว แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่นิยมสังคมประชาธิปไตยมากกว่าสังคมเผด็จการ ความงามของตะวันตกนี้ได้สะท้อนไปยังประชาชนในยุโรปตะวันออก เป็นผลให้มานเหล็กปิดลงใน พ.ศ.๒๕๓๒ และขยายไปยังรัสเซียในเวลาต่อมา

ในช่วงศตวรรษที่ ๒๐ เป็นช่วงเวลาที่สหภาพโซเวียตและจีนต่างมีท่าทีต่อต้านประเทศตะวันตกอย่างแข็งขัน รวมทั้งสนับสนุนความเคลื่อนไหวที่ต่อต้านตะวันตกในการโจมตีและต่อต้านผู้นำที่กดขี่และเอาเปรียบประชาชน โดยผ่านบุคคลต่าง ๆ กลุ่มบุคคล และรัฐบาลทั่วโลก

แต่ในปัจจุบัน ท่ามกลางระเบียบโลกที่ส่งเสริมประชาธิปไตยและความยุติธรรม ประกอบกับการเป็นรัฐอันดับแรกที่ถูกกล่าวถึงทางด้านการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทำให้จีนและรัสเซียแสวงหาพันธมิตรจากรัฐบาลอำนาจนิยม ที่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงอิหร่าน พม่า เกาหลีเหนือ และซูดาน อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับว่าความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลเผด็จการที่มีขนาดใหญ่กับรัฐบาลเผด็จการขนาดเล็ก ไม่ได้มาจากแรงจูงใจด้วยความงามเสมอไป แต่มาจากการมีกฎระเบียบและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ในบางกรณีการแสดงความอ่อนโยนด้วยการไม่แทรกแซงกิจการภายในและการสนับสนุนทางการเมืองจากประเทศมหาอำนาจ นับเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ในบางกรณีประเทศมหาอำนาจได้แทรกแซงกิจการภายในของประเทศที่เล็กกว่า โดยไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย แต่เป็นการแทรกแซงเพื่อสนับสนุนการดำรงตำแหน่งผู้ปกครองของประเทศนั้น ในการนี้ยังมีรูปแบบของความอ่อนโยนอื่น ๆ อีก ซึ่งอาจจะเป็นการเลือกสนับสนุนกลุ่มพันธมิตรจำนวนหนึ่ง แทนที่จะสนับสนุนประชาชนส่วนใหญ่

การดำเนินนโยบายต่างประเทศผ่านสถาบันและองค์การระหว่างประเทศ เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่รัฐจะส่งสัญญาณของความอ่อนโยนและความงาม ที่ทำให้เกิด Soft Power สถาบันระหว่างประเทศได้รับการคาดหวังว่าจะรักษากฎเกณฑ์ที่จัดทำไว้กับประเทศต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยลดโอกาสการดำเนินการของประเทศต่าง ๆ เพียงลำพัง องค์การระหว่างประเทศได้รับการคาดหวังว่าจะเป็นเวทีรับฟังผู้อื่น และใส่ใจในผลประโยชน์ของผู้อื่นอย่างจริงจัง และอาจต้องฝืนใจที่จะเข้าไปมีบทบาทร่วมกันกับประเทศอื่น ดังนั้นสถาบันและองค์การระหว่างประเทศจึงได้เปิดเวทีที่รัฐจะสามารถสร้างความอ่อนโยนและแสดงภาพรวมของการใช้ Soft Power ร่วมกัน ขณะที่สถาบันระหว่างประเทศกำหนดกติกาต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ประเทศต่าง ๆ รักษาผลประโยชน์ของตนด้วยวิธีการที่ไม่รุนแรง หรือบีบบังคับ ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการก่อตั้งสถาบันตั้งแต่แรก สถาบันระหว่างประเทศมักจะสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยม ความมุ่งหมาย และวิสัยทัศน์อย่างแท้จริง โดยได้รับการชื่นชมจากประเทศสมาชิก ในทัศนะของประเทศเหล่านี้ สถาบันและองค์การระหว่างประเทศ เป็นเครื่องมือของ Soft Power ที่มีพื้นฐานอยู่กับความงาม

